

enkelt Tilfælde, for saa vidt Krav stilles derom, vil kunne tages under Overvejelse af Indenrigsministeren, som bemyndiges til eventuelt at gøre Afvigelse fra den gældende Bestemmelse paa dette Punkt. — Hvad dernæst 2det Stykke i § 20 angaar, som indeholdt Bestemmelse om, at det ikke skulde kunne anses for at være fyldestgørende Grund til at nægte at overtage et Arbejde, at Lønnen var under den Løn, som vedkommende hidtil havde haft, naar den dog ikke var under Mindstelønnen i det paagældende Fag eller den paagældende Branche, har jeg ved de tidligere Behandlinger i dette og det andet høje Ting givet en Definition af Ordet Mindsteløn, og denne Definition er nu fæstnet i Lovforslaget, idet det foreslaas, at Stykke 2 ændres, hvad det første Punkt angaar, til følgende: „Det skal ikke kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, som den paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig ydes for tilsvarende Arbejde.“ I Stykke 2 udgaar saa det sidste Punktum, hvor der siges: „Ej heller skal det kunne anses for at være fyldestgørende Grund til at forlade et Arbejde eller vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, at Arbejdstiden ved dette er nedsat, jfr. foran Nr. 8.“ Denne Bestemmelse er for saa vidt ogsaa ganske overflødig, det skal jeg erkende. Den var sat ind for Tydeliggørelsens Skyld, men da Forholdet er det, at det i Punkt 8 i § 20 udtrykkelig siges, at der ikke kan gives Understøttelse til arbejdende Medlemmer, hvis Arbejdstid er nedsat med en Trediedel eller derunder, saa indeholder denne Ændring i Virkeligheden ikke nogen som helst Realitet.

I § 21 er der foreslaaet en Ændring, som er en Følge af den Forandring i Kontrolsystemet med Hensyn til Arbejdsløshedskortenes Behandling, som nu foreslaas.

I § 23, som fastsætter Regler om Indholdet af en Arbejdsløshedskasses Vedtægt, foreslaas indsat et nyt Punkt 6. Forholdet er nemlig det, at der i § 6 kun findes Bestemmelser om Følgerne for Arbejdsgiveren af at misligholde det nu etablerede Kontrolsystem, men intet findes i saa Henseende for Arbejdernes Vedkommende, idet man har fundet det naturliggere, at dette Forholds Ordning blev overladt til Vedtægterne, og det foreslaas derfor her, at der som nyt Punkt 6 i § 23

indføjes en Bestemmelse om, at Vedtægten skal indeholde Bestemmelser mod Misligholdelse af foreskrevne Kontrolregler.

I § 29, 3die Stykke, 3die Linie, foreslaas indsat en Bestemmelse, som fastsætter, at saafremt Arbejdsløshedsfonden naar op til et Beløb af 50 Mill. Kr. eller derover, skal ikke blot Arbejdsgivernes, men ogsaa Arbejdsløshedskassernes Bidrag til Fonden nedsættes, idet det jo paalægges Arbejdsløshedskasserne fremtidig ved hvert Kvartals Slutning til Fonden at indbetale 5 pCt. af de i Kvartalet indgaaede ordinære Medlemsbidrag. Derimod vil der ikke blive stillet Krav om, at Arbejdsløshedskasserne skal indbetale nogen Del af de Krisefonds, som de mulig endnu maatte besidde, til Arbejdsløshedsfonden.

I § 31, Stykke 5, udgaar 4de—6te Linie, som omhandler Understøttelse til ugifte Personer, der ingen Forsørgerpligter har. Det var dér bestemt, at vel skulde Indenrigsministeren efter Indstilling fra Arbejdsnævnet fastsætte de nærmere Regler for Ydelse af Hjælp af Arbejdsløshedsfonden gennem Hjelpekasserne, derunder ogsaa Understøttelsernes højeste Beløb, Hjælpens Varighed (eventuelt Ventetid), Kontrol, Samarbejde med Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningskontorerne m. v., men der var dog foreslaaet den Indskrænkning, at Understøttelse til ugifte Personer, der ingen Forsørgerpligter har, kun skulde kunne ydes efter Vedtagelse af den paagældende Kommunalbestyrelse. Denne Bestemmelse er taget ud, men under den Forhandling, som har fundet Sted om disse Ændringer, er det udtrykkelig fra min Side betonet, at naar dette Punkt fjernes, er det af Hensyn til, at det i Stykke 2 i 1ste Punktum i samme Paragraf udtrykkelig siges, at de heromhandlede Understøttelser skal ydes med overvejende Hensyntagen til vedkommendes Forsørgerpligter, og endvidere under Henvielse til Stykke 5 i dets nye Form, som lægger det i Indenrigsministerens Haand efter Indstilling fra Arbejdsnævnet at fastsætte de nærmere Regler, og hermed har man da villet tilkendegive, at det ikke var Hensigten at tage den Indflydelse bort fra Kommunerne, som disse hidtil har haft paa dette Forhold. Jeg finder Anledning til at udtale dette for at forebygge Misforstaaelse.

Jeg skal dernæst kort omtale de Ændringer, som foreslaas til § 32. For det første er Hensivningen til Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg af 1917, hvor den